

prima instanță: N. Mazur

instanța de apel: A. Minciuna, A. Nogai, A. Doga

ÎNCHEIERE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Briceag împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea punctului 1 din ordinul nr. 200ef din 04 aprilie 2014, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 21 iulie 2014,

c o n s t a t ă:

La 06 mai 2014, Vitalie Briceag a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea punctului 1 din ordinul nr. 200ef din 04 aprilie 2014, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vitalie Briceag a indicat că prin ordinul nr. 200ef din 04 aprilie 2014 în calitatea sa de șef al Direcției nr. 3 a INI al IGP al MAI a fost sancționat disciplinar cu „retrogradarea cu un grad special”.

Consideră reclamantul că ordinul nr. 200ef din 04 aprilie 2014 este emis contrar prevederilor legislației în vigoare și urmează a fi anulat.

Menționează că conform prevederilor art. 55 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite și/sau să

prezinte probe în apărare. Astfel, indică reclamantul că a solicitat să-i fie aduse la cunoștință materialele anchetei de serviciu la finalizarea acesteia, înainte ca să fie emis ordinul de sancționare, însă acestea nu au fost prezentate, fapt prin care i-a fost încălcat dreptul la apărare.

La fel, reține reclamantul că la examinarea abaterii disciplinare, audierea polițistului și consemnarea susținerilor sale sânt obligatorii. Astfel, invocă reclamantul că pentru oferirea explicațiilor nu i s-a oferit accesul la nota informativă, și nu i s-au indicat faptele pe marginea cărora urmează acesta să dea explicații în cadrul anchetei de serviciu, în așa fel nefiind consemnate susținerile angajatului, așa cum prevede art. 55 al Legii menționate.

Afirmă că toate pretinsele acte comisive și omisive evaluate de angajator drept încălcări disciplinare au caracter abstract, general și nu se referă la careva fapte concrete comise de el.

Totodată, specifică reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 25 al Legii contenciosului administrativ, poate pretinde la repararea prejudiciului moral suportat. Astfel, prin faptul că a fost emis ordinul contestat, reclamantul pretinde că a suportat suferințe de ordin moral și psihic, a fost umilit și tratat cu dispreț de conducerea IGP, a avut retrairi sufletești în ce privește corectitudinea acțiunilor pe care le-a întreprins pe parcursul a mai mult de 20 de ani de serviciu în organele de interne, și în special în perioada de exercitare a funcției de conducător al Direcției nr. 3 a IN a IGP al MAI.

Prin urmare solicită reclamantul Briceag Vitalie anularea pct. 1 al ordinului nr. 200ef din 04 aprilie 2014, încasarea sumei de 80000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 iunie 2014 în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului Ministerul Afacerilor Interne.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat pct. 1 al ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 200ef din 04 aprilie 2014 și s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI în beneficiul lui Briceag Vitalie prejudiciul moral în mărime de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014 a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și menținută hotărârea primei instanțe.

La 27 ianuarie 2015, în termenul prevăzut de lege Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu hotărârile judecătorești, invocând că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au constatat și

elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind interpretate eronat normele de drept material.

Susține că instanța de judecată a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor expuse de către intimat, totodată considerându-le întemeiate, iar argumentele și probele invocate de către recurent nu au fost luate în considerație.

Prin urmare, consideră că judecarea pricinii a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Ion Corolevschi